

Pavla Fialová: Dětské instrumentální soubory na 1. stupni ZŠ

Posudek vedoucí diplomové práce

Diplomová práce pojednává o dětských školních instrumentálních souborech, jejich významu, historii i současnosti, zvláště pak o činnosti těchto souborů na území hlavního města Prahy. K výběru tématu vedla Pavlu Fialovou výrazná osobní motivace a také přesvědčení, že souborová hra má pozitivní vliv nejen na hudební rozvoj dítěte, ale i na celkový rozvoj osobnosti.

Autorka se nejprve podrobně zabývá teoretickými východisky daného problému. V kapitole věnované historii hudební výchovy na našem území pozorně sleduje snahy o zařazení nástrojové výuky do školního i mimoškolního vzdělávání, zvláště podrobně se věnuje vývoji jednotlivých hudebně výchovných koncepcí ve 20. století. Svůj historický přehled zakončuje charakteristikou současného systému založeného na Rámcovém vzdělávacím programu. V další kapitole uvádí klasifikaci hudebních schopností, které vysvětluje ve vztahu k instrumentální hře, podobným způsobem přistupuje i k charakteristice hudebních dovedností. Samostatnou kapitolu věnuje významu instrumentálních souborů na základní škole a stěžejním publikacím, které pro tento účel vytvořili renomovaní pedagogové (P. Jurkovič, E. Jenčková, J. Prchal). V této části se zmiňuje i o konkrétních způsobech zavádění hudebního nástroje do výuky (včetně průpravných cvičení), takže podkapitola věnovaná hudebnímu nástroji ve školní družině se jeví jako poněkud zbytečná.

Druhá polovina práce je věnována výzkumu, který se uskutečnil na pražských základních školách. I tato část je odborně dobře zpracována – autorka vymezuje předmět a cíl výzkumu, popisuje jeho organizaci a metodiku. Dotazníky, určené učitelům i dětem, autorce poskytly důležité informace, které zde vyhodnocuje a komentuje. Ve výzkumných závěrech své poznatky sumarizuje a poukazuje na pozitivní stránky, které dětem hra na hudební nástroj ve škole přináší. V této souvislosti vyzdvihuje i některé překvapivé výsledky výzkumu, který mimo jiné ukázal, že 61 % procent žáků se naučilo hrát na hudební nástroj právě na ZŠ.

V diplomové práci je několik drobných nedostatků, které však nejsou zásadní (vysvětlení pojmů konsonance a disonance na s. 39; počet otázek v dotaznících pro vyučující a děti není stejný – 11, jak autorka uvádí na s. 55, nýbrž 10 pro žáky a 11 pro učitele; odpovědi respondentů uvedené na s. 70

nejsou – alespoň podle předloženého grafu - zcela vyrovnané). Jazyková úroveň je dobrá, i když některá vyjádření jsou lehce neobratná (např. s. 69, 72, 76, 77).

I přes tyto drobné výtky je předložený text po stránce obsahové i formální v pořádku a do daného tématu vnáší nové poznatky.

Předloženou diplomovou práci **doporučuji** k přijetí a hodnotím ji známkou: **výborně**.

V Praze dne 2. 8. 2012

PhDr. Kateřina Hurníková, Ph.D.